

"รื้อโรงเรียน" ข้อถกเถียงเชิงนโยบายกับเหตุผลทางภูมิศาสตร์ (ชมคลิป)

นำเสนอเมื่อ : 5 ธ.ค. 2557

จากประเด็นการยุบโรงเรียนขนาดเล็กเมื่อปีที่แล้ว หลายฝ่ายได้ให้ความสำคัญและมีการถกเถียงกันมาตลอดเพื่อหาวิธีแก้ไข
ล่าสุดทางโครงการศิลปะเสนา และฝ่ายวิชาการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดเสวนาหัวข้อ
"ยุบโรงเรียนของหนูทำไม? มุมมองจากภูมิศาสตร์"

อ.จินดา แซ่จิ่ง ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
หรือ สพฐ. เป็นหนึ่งในผู้ที่เห็นด้วยกับทาง สพฐ. ในกรณีที่มีโรงเรียนอยู่ใกล้กันและสามารถยุบรวมกันได้ เพราะจะช่วยให้ สพฐ.
จัดสรรงบประมาณในการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนได้ดีกว่า

"บางโรงเรียน บางปีไม่มีนักเรียนเข้าเรียนเลย แต่ว่ามีครู มีทุกอย่างพร้อม
มันก็กลายเป็นว่าสิ้นเปลืองงบประมาณในชุมชนที่เรามีโรงเรียนเหมือนกัน แต่อยู่ใกล้กันภายในรัศมี 3 กิโลเมตร
สามารถยุบรวมกันได้ มันก็สามารถทำให้ทาง สพฐ. จัดสรรงบประมาณ ยุบรวมมาให้โรงเรียนเดียวกันไปเลย
ให้เงินสนับสนุนเป็นโรงเรียนเดียวกันไปเลย ก็จะสามารถทำให้โรงเรียนสามารถพัฒนาคุณภาพขึ้นไปด้วย"

อย่างไรก็ตาม นางสาวอินทรา วิทิตสมบุญณ์ สมัชชาเครือข่ายปฏิรูปการศึกษา
มองว่าควรสร้างเครือข่ายชุมชนที่อยู่ใกล้กันเพื่อร่วมพัฒนา มากกว่ายุบควบโรงเรียน โดยยกตัวอย่างโรงเรียนบ้านกุดเสถียร
ในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งประสบภาวะเตรียมถูกยุบโรงเรียน ทำให้เกิดความตื่นตัวในการพัฒนา จากที่มีนร.ไม่กี่คน จนตอนนี้มีกว่า
300คนแล้ว

"มันต้องทำให้คนทุกคนรู้สึกว่แท้จริงแล้วเนี่ย การศึกษาเป็นเรื่องของเราทุกคน มันไม่ใช่เรื่องของกระทรวงศึกษา
แล้วมันก็ไม่ใช่ของคุณครูหรือผอ.โรงเรียนเพียงไม่กี่คนที่จะมาดูแลลูกหลานของเรา ดังนั้นสิ่งที่เราต้องการมากที่สุดก็คือว่า
มันต้องทำให้เกิดการมีส่วนร่วม หรือการกระจายอำนาจให้ประชาชน พ่อ แม่ ผู้ปกครองเขามามีส่วนร่วม ให้ชุมชนเขามารวมออกแบบ"

เห็นได้ว่าแนวคิดเรื่องการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กในชนบทยังคงมีหลากหลายความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน
ขณะที่การบริหารจัดการในประเด็นนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน
และหากมีดำเนินการใดๆก็ควรพิจารณาผลกระทบอย่างรอบด้านมากกว่ามุ่งเป้าหมายเพื่อผลสัมฤทธิ์เท่านั้น